



STARÝ HAD A ŽABÍ KRÁL

Kdysi dávno se stalo, že mocný had, který žil v bažinách na břehu jezera a živil se žábami, zestárnul a stal se tak pomalým, že by už neuložil ani jednu žábu.

Ležel na břehu jezera a smutně přemýšlel, co teď bude jíst.

Ležel a přemýšlel. Ležel a přemýšlel.
A kručelo mu v břiše.

Žáby ho viděly ležet na břehu a bály se ho. Ale had tam jenom ležel a ležel, a tak zapomínaly na svůj strach a pomalu k němu přicházely blíž a blíž. Žáby se divily a přicházely k hadovi, blížily se k němu, až byly skoro na dosah.

Had ležel. Had ležel a přemýšlel.
Had ležel a přemýšlel, až dostal nápad.

Žáby sedí kolem hada a ptají se ho: „Proč se nás nesnažíš chytit a sníst?“ Had odpovídá: „Nemohu, nesmím. Omylem jsem kousl do paty mocného kouzelníka, když odpočíval na břehu jezera, a on mě potrestal. Mocný kouzelník mě potrestal a zaklel a řekl:

Teď budeš sloužit žabímu králi.
Budeš sloužit žabímu králi. Budeš sloužit žabímu králi a vozit ho na hřbetě.“

Žáby se divily a honem to běžely povědět svému králi. Žabí král se divil ještě víc a běžel se podívat na hada. Had ležel na břehu jezera a nehýbal se. Had ležel na břehu jezera, měl listivé srdce a měl hlad.

Žabí král se ptá hada: „Ty už teď nechytáš a nejíš mé poddané?“ Had odpovídá: „Nemohu, nesmím. Jak bych je mohl chytat a jíst, když ti teď musím sloužit? Jak bych je mohl jíst, když jsem se teď stal tvým služebníkem a musím tě

vozit na hřbetě? Musím tě vozit na svém hřbetě, jak mi to poručil mocný kouzelník.“

Žabí král si dodá odvahy a vyskočí hadovi na hřbet. Had ho vozí na svém hřbetě v bažinách na kraji jezera. Vozí ho na hřbetě i s celou jeho rodinou a tím si ho zcela získá.

Žabí král je pyšný. Žabí král se raduje. Raduje se, že mu had slouží a vozí ho na hřbetě.

Žabí král je pyšný, že se může vozit na hadovi, a říká: „Nikdo není mocnější než já.“ Had ale najednou povídá: „Už nemohu, můj králi. Už tě nemohu vozit na svém hřbetě. Už jsem tak zesláblý, že ti nemohu sloužit. Dej mi jídlo. Nakrm mě a já tě budu znovu vozit na svém hřbetě po břehu jezera i s celou tvou rodinou.“

Žabí král se chce vozit na hřbetě hada. Chce se na něm vozit a na ničem jiném mu už nezáleží. Říká hadovi: „Dovoluj mi, abys snědl několik mých poddaných žab.“

Had se nakrmí žábami.
Nakrmí se žábami.
Had se nakrmí žábami a žabí král to strpí, vždyť to sám dovolil.

Žabí král je pyšný, že se může vozit na hadovi. Had vozí krále na hřbetě po břehu jezera i s celou jeho rodinou a živí se žábami. Had vozí krále na hřbetě, až sní všechny jeho žáby a nakonec sní i žabího krále i s celou jeho rodinou.

Poučení:
Děti, děti, děti, Děti dětí mých dětí,
Buďte chytří a nenechte se zaslepit.
Buďte moudří a nepodlehnete svým vášním.
Nenechte se ovládat vášněmi,
jinak vás vaše slabosti zahubí. A spolu s vámi zahubí i vaši rodinu i váš lid.



318

SIHÁČEK



listopad 2018

CO SE STALO

Jak to zvládáme

31. 10. — pokračovaly dny oteplení (inu jižní proudění...) začali jsme tedy, ještě před



pokračováním v cestě k Osamělé hoře, venku...

Běháním k obrázkům jsme si připomněli pomocná slova morseovky. Kdo přinesl obrázek a řekl slova správně získal bod, pokud řekl slova špatně daroval bod všem svým protivníkům : -D.

Stmívá se už brzy a tak jsme pokračovali v klubovně. Tady jsme viděli co asi nikdo nečekal. Židle ležely na zemi po celé klubovně. Dnešní část putování se jmenovala — Útěk tunely. Do dráhy, kterou uložené židle tvořily, se všichni postupně vydali, snažili se být co nejrychlejší, a všimnout si po cestě pěti „kouzelných slabik“. Následovalo ještě druhé kolo, kdy všichni putovali tentokrát „na patře“ — nad cestou, kterou se předtím, plazili.

Potom jsme se pustili do soubojů v bažině. Nejdříve všichni najednou, potom po dvojicích. Jako poslední jsme si zahráli vodního démona...

Před závěrem jsme si rozdali »nové číslo« oddílového časopisu a po rozchodu se někteří opět pokusili získat oddílové ceny, ale stále na ně nedosáhli...

7. 11. — bylo stále teplo, začali jsme tedy venku, ale tma je neúprosná. Začali jsme s pohledem na zapadající slunce. Nejdříve jsme se rozdělili na poloviny a začali vstřícnou přenášičku. Byl to souboj velmi vyrovnaný a nakonec zvítězit tým, který vybíral Jáša.

Potom jsme se přesunuli do klubovny. Připomněli jsme si, jak skončila pro Bilba honička se skřety, a Jáša četl jak pokračoval v podzemí. Milach šel na zahradu rozsvítit svíčky. Další částí cesty byly totiž — Hádanky a získání prstenu. Pak už vyběhli všichni ven a snažili se správně spojit dvojice — hádanku a odpověď. Zpočátku se moc nedařilo, ale když jsme končili měla většina velkou část dvojic správně spojenou. : -D Kdo měl hádanky spojené, vydal se k poslednímu světlu pro „prsten“.

V další části jsme začali s připomínáním vázání uzlů. Zdá se, že lednová Regata je daleko, ale jak ukázalo první vázání, trénink je potřeba. Čím jsme začali? Oblíbeným vázáním vyhlášeného uzlu. Vítěz získal bonbón.

Na závěr jsme si připomněli sobotní turnaj a někteří se pokusili získat oddílové ceny. A Jáša byl dnes úspěšný, když příště přinese potřebné šušně, získá hrnek.

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyšlo: 14. 11. 2018

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

